

Kronika

aneb

Jak šel čas
ve školním roce
2025 - 2026

Základní škola a Mateřská škola Lutín, příspěvková organizace

OBSAH

Podzim probíhal ve znamení soutěží, besed a exkurzí
Povídali jsme si o včelách
Den otevřených dveří
Hrad Šternberk nám nabídl vánoční atmosféru
Deváťáci obdivovali „vánoční“ kostely
I malý krůček pomůže
K dobře „vypečené“ housce vede dlouhá cesta
Účastnili jsme se projektu Minisčítání
S Tomíkem jsme cestovali po dalekých krajích
Adventní dobročinnost pomáhá obdarovaným i dárcům
Přijímačky se blíží
Úspěch je výsledkem poctivé práce
Lyžařský kurz není jenom o lyžování
Na opuštěné pejsky jsme nezapomněli
Ve světě pohádek se zdá život klidnější a hezčí
Je tu nová matematická soutěž
S dentální hygienou začínáme v raném dětství
Vytvořili jsme úspěšnou „kroniku“ (aneb Ve stopách kronikáře Kosmase)
Navštívili jsme naše severní sousedy
Zpátky do současnosti
„Kterak král kočku kupoval“ v 6. A
Hurá se velikonočním zajíčkem
„Osmáci“ připravili „Den opaků“
Proběh druhý ročník Crane Tech Game
6. A – náš příběh pokračuje
Putovali jsme po stopách historie
Soutěžili jsme o pohár rozhlasu
Odvedly skvělou práci aneb Stříbrná pohádka z Hradce Králové
Naše děvčata v soutěži ČEPS CUP

OBSAH

Ohlédnutí za školním rokem 2025/2026

Předškoláci, pozor!

„Osmáci“ poznávali svět moderních technologií

To byl extra výlet!

Slavností Slabikáře jsme ukončili první školní rok ve škole

Zúčastnili jsme se literární soutěže

Podzim probíhal ve znamení soutěží, besed a exkurzí

V říjnu a listopadu se naši žáci zapojili nejenom do sportovních turnajů, ale soutěžili také v přírodovědných oblastech. Proběhla školní kola **Pišqworkek, Pythagoriády, Logické olympiády, Přírodovědného klokana, Mladého chemika, soutěže v informatice iBOBR a Finanční gramotnosti**.

V **Pišqworkkách** postoupilo 12 žáků do okresního kola, vítězná trojice žáků **Iveta Číhalíková, Eliška Malá a Matěj Orban** postoupila do krajského kola. Školního kola **Pythagoriády** se zúčastnilo celkem **59 žáků 6. – 9. ročníku**, úspěšným řešitelem se stal žák **9.ročníku Jakub Kovář**, který se v okresním kole umístil **na krásném 3.místě**.

Soutěž **Přírodovědný klokan, pořádaná PŘF UP**, je složená z matematiky, chemie, fyziky a zeměpisu a vznikla v roce 2006 ve spolupráci s PdF UP.

Nejúspěšnějším řešitelem se stal opět **Kuba Kovář z 9.A**, jako druhý se umístil Jan Synek a 3. místo obsadila Klára Ženožičková, oba z 8. B.

Soutěž Hledáme nejlepšího mladého chemika je organizována za podpory Svazu chemického průmyslu a je určena pro žáky 8. a 9. ročníku. Do krajského finále, které se skládá z teoretické a laboratorní části, postoupili žáci 9. ročníku **Eliška Malá, Josef Vacek a František Střída**.

Logickou olympiádu řešilo **42 žáků 1. – 9. ročníku**, v krajském semifinále obsadil krásné **8. místo Jakub Minář z 5.A**.

15. ročník **soutěže Finanční gramotnost** probíhá pod záštitou MŠMT. Školní kolo právě probíhá online, tři nejlepší se stávají členy školního družstva, které pak soutěží týmově v okresním kole a v případě dalšího postupu i v kole krajském, ve kterém zpracovávají případovou studii. Nejlepší z nich ji obhajují před odbornou komisí.

Soutěž **Bobřík informatiky - iBOBR** má za cíl seznamovat žáky s tím, co jsou informatické úlohy a problémy a že informatika není totéž co ovládání počítače. Soutěž je určena pro žáky 6. - 9. ročníku. Každý soutěžící mohl dosáhnout maximálně 192 bodů, úspěšným řešitelem byl každý, kdo dosáhl minimálně 120 bodů. V naší škole se zapojili všichni žáci 2. stupně ve třech kategoriích:

kategorie BENJAMÍN (33 žáků 6. ročníku):

dva úspěšní řešitelé: Karolina Hradilová (134 b.), Jiří Sedláček (122 b.)

kategorie KADET (65 žáků 7. a 8. ročníku):

15 úspěšných řešitelů, první tři Adam Zdrálek (180 b.), Jan Synek (177 b.), Iveta Číhalíková (172 b.)

kategorie JUNIOR (40 žáků 9. ročníku):

Úspěšným řešitelem byl **Jakub Kovář** (172 b.). Pouze v této kategorii jsou vyhlášeni

úspěšní řešitelé z celé ČR. **Jakub Kovář** se umístil v kategorii Základní školy na krásném **10. místě ze 4 108 úspěšných řešitelů**.

Všem žákům děkujeme za účast a vzornou reprezentaci školy, úspěšným soutěžícím gratulujeme ke skvělým výsledkům a postupujícím žákům přejeme hodně štěstí v dalších kolech.

Kateřina Mrázková, Lucie Navrátilová, Jana Střídová, Jana Vyhnánková,
Michal Žák

garanti školních kol soutěží

Jakub Kovář. Náš několikanásobný úspěšný řešitel.

Povídali jsme si o včelách

Jak se z nektaru stane med? Jak dlouho vlastně žije včela a čím je užitečná? Jak se med dostane z plástů až do sklenice na našem stole? Odpovědi na tyto i mnoho dalších otázek se děti z prvního stupně dozvěděly 3. a 4. prosince od pana včelaře Jiřího Noska, který nám o včelách vyprávěl s opravdovým nadšením pro svou práci.

Od začátku bylo jasné, že nepůjde jen o obyčejné povídání. Pan Nosek děti rychle vtáhl do tajemného a dokonale fungujícího včelího království. Společně jsme se vydali na cestu jedné malé nektarové kapky – od květu přes pilnou včelku až po sladký med, který dobře známe. Děti se dozvěděly, že včela dělnice žije v létě jen několik týdnů, ale za tu dobu stihne neuvěřitelné množství práce: uklízí úl, krmí larvy, staví plásty, hlídá vchod a nakonec létá sbírat nektar a pyl.

Uvítali jsme možnost vyzkoušet si včelařský klobouk, děti si také mohly zblízka prohlédnout úl a nahlédnout do jeho fungování – kdo má jakou roli, proč je královna jen jedna a jak si včely mezi sebou „povídají“. Nešlo jen o fakta, ale o příběhy, které se dětem snadno ukládaly do paměti a vyvolávaly spoustu zvědavých dotazů.

Na závěr programu si děti vyrobily svíčku z pravého včelího vosku. Po této voňavé aktivitě si každý domů odnesl vlastnoručně vyrobenou svíčku, která bude nejen krásnou dekorací během nadcházejících svátků, ale i voňavou vzpomínkou na setkání se světem včel.

Děkujeme panu Jiřímu Noskovi za krásné povídání, nové poznatky i inspiraci. Díky němu už děti vědí, že za každou lžičkou medu se skrývá spousta práce malých, ale nesmírně důležitých tvorečků.

Eva Růžičková, učitelka

Den otevřených dveří přilákal mnoho návštěvníků

Prosincový Den otevřených dveří v ZŠ Lutín se nesl v duchu lehce netradičního časového plánu. Kvůli změnám v organizaci zápisů předškoláků do první třídy jsme brány školy otevřeli o něco dříve, než bývá zvykem - v úterý 9. prosince. A rozhodně to nikomu nevadilo – školou totiž prošlo přibližně 200 návštěvníků, což je krásný důkaz, že o dění ve škole je stále velký zájem.

A bylo co obdivovat!

Učitelé i žáci připravili program, který by se směle mohl měřit s menším kulturním festivalem. Výtvarné dílničky lákaly děti i dospělé k tvoření, kulturní vystoupení rozzářila oči hrdým rodičům i učitelům a kdo chtěl, mohl si vyzkoušet moderní techniku nejen v běžných třídách, ale i v učebně informatiky.

Velkou pozornost přilákala i nově zrekonstruovaná učebna fyziky a chemie.

Zájemci si zde mohli vyzkoušet spoustu více či méně náročných pokusů – od těch jednoduchých, které zvládnou i ti nejmenší, až po experimenty, které už vyžadují trochu vědeckého myšlení. Každý z nich ale ukázal jediné: že věda je opravdu zábava a někdy i malý zázrak na dosah ruky. Oblíbeným místem se stala také tělocvična, kde si malí i velcí návštěvníci vyzkoušeli florbal, veslařský trenažér a další sportovní náčiní. Ukázalo se, že soutěživost je věc nadčasová — někteří odcházeli s lehce zrůžovělými tvářemi.

Velikou pochvalu si zaslouží také školní jídelna, která připravila výborné občerstvení. Atmosféra díky tomu byla ještě příjemnější a setkání u kávy nebo čaje dalo prostor vzpomínkám a rozhovorům. Celou školu provonělo cukroví, které si mohl každý, kdo přišel, upéct ve školní kuchyňce.

Mezi návštěvníky byli nejen budoucí prvňáčci se svými rodiči, ale i bývalí žáci, kteří se do školy vracejí s úsměvem a vzpomínkami na kus svého života. A my jsme opravdu poctěni, že se k nám vracejí rádi – protože lepší zpětnou vazbu si škola přát nemůže.

Na závěr patří velké poděkování všem, kteří Den otevřených dveří připravili: učitelům, asistentům pedagoga, zaměstnancům školy a také žákům, kteří svým vystupováním i ochotou pomáhat přispěli k tomu, že se návštěvníci cítili vítaní a odcházeli s dobrým pocitem.

Děkujeme – a těšíme se zase příště!

Radka Galliková

učitelka

e, že soutěživost je věc nadčasová — někteří odcházeli s lehce zrůžovělými tvářemi.

Velikou pochvalu si zaslouží také školní jídelna, která připravila výborné občerstvení. Atmosféra díky tomu byla ještě příjemnější a setkání u kávy nebo čaje dalo prostor vzpomínkám a rozhovorům. Celou školu provonělo cukroví, které si mohl každý, kdo přišel, upéct ve školní kuchyňce. Mezi návštěvníky by nejen budoucí prvňáčci se svými rodiči, ale i bývalí žáci, kteří se do školy vracejí s úsměvem a vzpomínkami na kus svého života. A my jsme opravdu poctěni, že se k nám vracejí rádi – protože lepší zpětnou vazbu si škola přát nemůže.

Na závěr patří velké poděkování všem, kteří Den otevřených dveří připravili: učitelům, asistentům pedagoga, zaměstnancům školy a také žákům, kteří svým vystupováním i ochotou pomáhat přispěli k tomu, že se návštěvníci cítili vítaní a odcházeli s dobrým pocitem.

Děkujeme – a těšíme se zase příště!

Radka Galliková

učitelka

Foto: Radka Galliková

Hrad Šternberk nám nabídl vánoční atmosféru

Na předvánoční výlet na hrad Šternberk, kde byl připraven krásný vánoční program, se vydali žáci 2. – 5. tříd v pátek 5. prosince.

V první části děti absolvovaly prohlídku krásně vánočně vyzdobeného hradu, během níž se dozvěděly řadu zajímavých informací o vánočních tradicích. V „tvořivé dílničce“ si ozdobily vlastní hrníček. Někteří ho jistě věnovali jako vánoční dárek pod stromeček

Před odjezdem byl čas i na nákup drobných vánočně laděných suvenýrů, které dětem budou výlet ještě dlouho připomínat. Ke skvělému dojmu z celé akce výrazně přispělo také milé a vstřícné jednání zaměstnanců hradu, kteří se dětem ochotně věnovali a vytvořili velmi příjemnou atmosféru.

Výlet se žákům velmi líbil a všichni si z něj odvezli hezké zážitky i pravou předvánoční náladu. 🎄

Hana Majzlíková, učitelka

Foto: Adam Rosa

Deváťáci obdivovali „vánoční“ kostely

Na exkurzi do vánočně vyzdobené Olomouce jsme se vydali ve středu 10. prosince. V Olomouci jsme se rozdělili na skupinky a rozešli se do jednotlivých kostelů. Třída 9.B navštívila kostel sv. Mořice a třída 9.A kostel sv. Michala. My „béčko“, jsme měli jako průvodkyni řádovou sestru, která nám pověděla něco o historii a zajímavostech kostela. Poté jsme zdolali 240 schodů na kostelní věž, kde jsme se mohli z výšky porozhlédnout po Olomouci. Po krásné vyhlídce jsme sešli dolů a zastavili se na Horním náměstí, kde jsme měli chvíli rozchod, abychom se mohli vánočně „naladit“.

Společně s 9.A, která prožila podobnou prohlídku a vyhlídku, tentokrát v kostele sv. Michala za doprovodu pana faráře, jsme vyrazili na objevnou cestu historickou Olomoucí k Arcibiskupskému paláci, doprovázeni zajímavostmi z úst paní učitelky Voňkové. Zde si nás převzala paní průvodkyně, která nám vyprávěla o slavení Vánoc v dřívějších dobách nejen v Arcibiskupském paláci.

Celá exkurze byla velmi zajímavá, ale mně osobně se nejvíce líbil kostel sv. Mořice.

Aneta Procházková, 9.B

Foto: Vendula Prostředníková, průvodkyně v Arcibiskupském paláci

I malý krůček pomůže

Do sběrného dvora v Lutíně se ve čtvrtek 11. prosince vydala tři oddělení školní družiny. Pro mnoho dětí to byla vůbec první návštěva tohoto místa – některé dokonce překvapilo, že sběrný dvůr se nachází jen pár kroků od školy.

Po příchodu nás přivítala pracovnice sběrného dvora, která dětem srozumitelně vysvětlila, k čemu sběrný dvůr slouží a proč je důležitý pro naši obec i životní prostředí. Děti se dozvěděly, co všechno mohou obyvatelé do sběrného dvora přinést: například staré elektrospotřebiče, nefunkční drobnou elektroniku, nábytek, kovový odpad či další druhy odpadu, které nepatří do běžných popelnic. Zajímavým zjištěním bylo, že každý typ odpadu má své přesně určené místo, aby mohla proběhnout jeho bezpečná recyklace nebo ekologická likvidace.

Děti byly zvědavé a nebály se pokládat i složitější otázky – například jak se zpracovává elektroodpad nebo co se děje s nábytkem, který už nelze opravit.

Exkurze byla nejen poučná, ale také motivující. Děti si odnesly nové poznatky a uvědomily si, že každý z nás může i malými kroky přispět k ochraně přírody.

Milena Weidingerová, učitelka

Péče o přírodu a životní prostředí je celoživotním úkolem nás všech.

Foto: pedagogický doprovod

K dobře „vypečené housce“ vede dlouhá cesta

Na vzdělávací výlet do ekologického centra Sluňákov se vydali v pátek 12. prosince žáci 3.B. Program „Vypečená houska“ je provedl cestou, která vedla z pole až k hotové, dozlatova vypečené housce.

Během programu provázela děti selka se sedlákem (převlečené lektorky Naty a Kristy) a děti se hravou a názornou formou seznámily s jednotlivými druhy obilí a s cestou, kterou musí zrno urazit od zasetí na poli až po hotový produkt, například v podobě chleba.

Nezůstalo však jen u vyprávění - žáci si mohli vše sami vyzkoušet. Velkým zážitkem bylo mlácení obilí cepem s básničkou "Vezmi cep, pojď na mlat, dám ti chléb, dám ti plat", hnětení těsta i samotné pečení housky. Každé dítě si svou vlastnoručně upečenou housku odneslo domů, což bylo příjemnou a chutnou tečkou za celým programem.

Výlet se dětem velmi líbil a přinesl jim nejen nové poznatky, ale i praktické zkušenosti a radost z vlastní práce.

Marianna Szárazová, asist. Pedagoga

Foto: Tereza Vařeková

Účastnili jsme se projektu Minisčítání

Minisčítání je vzdělávací projekt organizovaný Českým statistickým úřadem (ČSÚ). Zábavnou formou přibližuje svět statistiky žákům a studentům ve věku 9–15 let. Zároveň představuje největší sondu do života dětí v Česku a pomáhá rozvíjet jejich statistickou gramotnost. Žáci mají možnost seznámit se se základními principy sběru dat, pochopit, jak se dotazy formulují, jak se data zpracovávají a jak se výsledky interpretují. Minisčítání tak propojuje výuku s reálným světem čísel. Projekt je dobrovolný.

Do Minisčítání v roce 2025 se zaregistrovalo **1 321 škol** a zapojilo se **3 701 tříd**, mezi nimi i naše škola. V tomto školním roce se projektu zúčastnili žáci **4. až 9. ročníku**, kteří v hodinách informatiky vyplnili online dotazník s 27 otázkami. Odpovídali například na otázky týkající se sportování, čtení knih, času stráveného online, pobytu ve volné přírodě, stěhování, štědrovečerní večeře nebo toho, jakou schopnost by chtěli mít. Žáci si tak vyzkoušeli nejen samotné vyplňování online dotazníku, ale především se naučili pracovat s grafy a diskutovat o výsledcích. Získali jedinečné informace o svých vrstevnících. Výsledky lze porovnávat mezi třídami, školami, regiony i v rámci celé republiky.

Kompletní přehled výsledků, grafů a zajímavostí z letošního Minisčítání najdete na oficiálních webových stránkách projektu. Doporučujeme se na ně podívat – zjistíte, jak žijí děti v různých částech České republiky, a můžete porovnat odpovědi naší školy s ostatními třídami i regiony. Minisčítání tak nabízí nejen zábavné poznávání, ale také inspiraci a nový pohled na svět dětí kolem nás.

Webové stránky Minisčítání: <https://csu.gov.cz/miniscitani/vysledky>

Jana Střídová, učitelka

S Tomíkem jsme cestovali po dalekých krajích

Devíti články ze života naší školy jsme v lednovém čísle vysoko překročili daný limit, ale tenhle neuveřejněný příběh určitě „nezestárnul“ ani po čtyřech měsících. Ve středu 5. listopadu k nám do školy zavítal zajímavý host – pan Tomáš Vejmolá s poutavou cestovatelskou přednáškou plnou dobrodružství, nazvanou „Tomík na cestách“ a doplněnou vtipným videem:

Jednoho dne dostal Tomík šílený nápad. Napadlo ho, že se vydá na cestu do Asie. Když o svých plánech řekl doma mámě, říkala si: „Pro pánajána, ten můj kluk se asi zbláznil.“ Přesto se Tomík nenechal odradit a vydal se na cestu. V Thajsku si pořídil důležitého parťáka - třicet pět let starého tříkolového veterána nazvaného Tuktuk, se kterým se vydal za novým dobrodružstvím. Putoval Thajskem, Myanmarem, Indií, Nepálem, Íránem, Tureckem a Bulharskem, až doputoval na Moravu. Během své cesty navštívil spoustu zajímavých míst a získal mnoho zážitků. V Nepálu třeba prchal před divokými slony ... a také před několika nabídkami k sňatku! Urazil celkem třináct tisíc kilometrů. Jeho bláznivé dobrodružství trvalo přesně rok.

Po napínavém a zajímavém vyprávění nám Tomík řekl, že to pro něj byl neuvěřitelný zážitek. Dokonce svůj příběh popsal v knize „Tomík na cestách – Tuktukem z Bangkoku až domů.“ Myslím, že jsme mu trochu záviděli, ale hlavně mu přejeme spoustu dalších cestovatelských zážitků a šťastných návratů domů.

Marie Hejtmanová, žákyně 6. A

Adventní dobročinnost pomáhá obdarovaným i dárcům

Říká se, že oko je prý okno do lidské duše. Okny se všichni rádi díváme, abychom viděli, co se venku děje. Tentokrát toho ale o adventu kvůli přetrvávající inverzi mnoho vidět nebylo. Snad i proto jsme víc ulpívali zrakem v očích kolemjdoucích. A četli v nich zprávy o lidském štěstí, ale také o problémech a potížích. A mnozí z nás se rozhodli pomoci. Dobré skutky zahřejí člověka na duši i na těle. Obojí v sychravém a nepříjemném adventním počasí pomáhalo a pomáhá. Dárci i obdarovanému. Tak to prostě je. A tak i dnes nás těší opět **rekordní čísla o „vánočních hvězdách“** zakoupených rodiči a žáky ZŠ Lutín pro neziskovou organizaci Šance, která je samostatným centrem pro pomoc hematologicky, onkologicky a chronicky nemocným dětem a jejich rodinám v regionu střední Moravy. **Zakoupeno bylo 519 květín za celkem 49 800 korun.** Organizaci Šance byly v tomto školním roce na základě rozhodnutí školního parlamentu věnovány i peníze získané prodejem výrobků, které vytvářely děti ve škole nebo které darovali jejich rodiče. Výrobky se prodávaly například při rozsvěcení vánočního stromu nebo u příležitosti Dne otevřených dveří v ZŠ Lutín. Jednalo se o částku 20 264 Kč.

Dalšími, v lutínském regionu již tradičními charitativními akcemi jsou Bílá pastelka a Srdíčkové dny. **Bílá pastelka** pomáhá znovu najít cestu lidem, kteří se kvůli nemoci, úrazu nebo vrozené vadě ocitli ve světě tmy. Takových lidí je u nás celkem 75 tisíc. Bílá pastelka je světélkem, které jim pomáhá znovu se zorientovat v životě. Na lutínské škole bylo letos prodáno sto pastelek, čímž bylo pro pomoc slabozrakým získáno celkem 3230 korun. **Srdíčkové dny** jsou veřejnou sbírkou, díky níž pomáháme těžce nemocným dětem. Penězi získanými v této sbírce jsou hrazeny ozdravné pobyty a terapie, nakupovány invalidní vozíčky, zdravotní kočárky, speciální výživa a další potřebné věci. Srdíčkové dny stále ještě probíhají, takže víme zatím jen průběžná čísla (doposud se vybralo 2090 Kč). Záleží na nás všech, o kolik se tahle částka ještě zvýší. Vždyť pomocnou ruku může v životě potřebovat každý z nás. A nejenom v adventním čase.

Věra Voňková, učitelka

Přijímačky se buzi

Pedagogové střední školy připravili jako každý rok speciální program, jehož cílem bylo co nejvěrněji simulovat skutečné přijímací zkoušky na střední školy. „Přijímaček nanečisto“ na Sigmundově střední škole strojírenské v Lutíně se deváťáci naší základní školy účastnili ve středu 28. ledna.

Žáci si mohli vyzkoušet atmosféru cizího prostředí, organizaci zkoušek i samotné testy v podmínkách, které odpovídaly ostrým přijímacím zkouškám. Měli možnost poznat nové prostředí, procvičit si práci pod časovým tlakem a zjistit, jak přijímací zkoušky probíhají. Zároveň si mohli ověřit své znalosti a zjistit, kde mají své silné stránky a na čem je třeba ještě zapracovat. Jistě tak získali cenné zkušenosti, které jim pomohou připravit se na skutečné přijímačky dobře a získat tak větší jistotu.

Přípravě na přijímací zkoušky se deváťáci věnují dlouhodobě. Již od září probíhá pravidelná příprava mimo vyučování, a to dvě hodiny týdně - jedna hodina matematiky a jedna hodina českého jazyka. Díky této systematické přípravě mají žáci možnost průběžně procvičovat učivo a postupně se učit řešit problémové úlohy.

Úspěšnost žáků naší základní školy u přijímacích zkoušek potvrzuje také článek „TOP 10 základních škol“, který zveřejnil v minulých dnech Olomoucký deník. V tomto přehledu jsou uvedeny nejúspěšnější základní školy v Olomouckém kraji, jejichž žáci dosáhli nejlepších výsledků u přijímacích zkoušek na střední školy v loňském roce. Žáci naší školy se umístili na 5.místě v matematice a na 8.místě v součtu bodů z matematiky a českého jazyka.

Velké poděkování patří také učitelům za jejich systematickou přípravu a podporu žáků, samotným deváťákům za jejich svědomitý přístup k práci a rodičům za spolupráci a podporu při domácí přípravě. Právě společné úsilí všech zúčastněných vytváří dobré podmínky pro úspěch u přijímacích zkoušek.

Všem žákům přejeme, aby se jim i u letošních přijímacích zkoušek dařilo, zúročili svou přípravu a byli úspěšní při konečném rozhodování o přijetí na vybranou střední školu.

Lenka Soušková

TOP 10 základních škol na Olomoucku

[počet bodů, na který dosáhla polovina žáků (medián), kteří testy na dané škole dělali v roce 2025]

matematika:

1. 28 bodů: Základní škola Pňovice, Olomouc
2. 27 bodů: Soukromá ZŠ Dobré nálady, Vančurova ulice, Olomouc
3. 25,5 bodů: Fakultní základní škola Hálkova ulice, Olomouc
4. 24,5 bodů: Základní škola Šumvald
5. **24 bodů: Základní škola Lutín**
6. 22 bodů: Základní škola Stupkova ulice, Olomouc
7. 22 bodů: Základní škola Mozartova ulice, Olomouc
8. 22 bodů: Základní škola, Svatoplukova ulice, Olomouc
9. 22 bodů: Základní škola Hlubočky
10. 22 bodů: Základní škola svaté Voršily, Aksamitova ulice, Olomouc

český jazyk + matematika:

1. 63 bodů: Základní škola Pňovice
2. 61 bodů: Soukromá ZŠ Dobré nálady, Vančurova ulice, Olomouc
3. 60,5 bodů: Fakultní základní škola, Hálkova ulice, Olomouc
4. 60,5 bodů: Základní škola Šumvald
5. 59 bodů: Základní škola svaté Voršily, Aksamitova ulice, Olomouc
6. 54 bodů: Základní škola, Mozartova ulice, Olomouc
7. 54 bodů: Základní škola Svatoplukova, Olomouc
8. **54 bodů: Základní škola Lutín**
9. 54 bodů: Základní škola, Gorkého ulice, Olomouc
10. 53 bodů: Základní škola, Heyrovského ulice, Olomouc

Úspěch je výsledkem poctivé práce

Eliška Malá, žákyně 9. ročníku, se v soutěži Mladý chemik probjovala do regionálního kola, které proběhlo 26. ledna na Střední škole logistiky a chemie v Olomouci.

Z celkového počtu 110 soutěžících obsadila krásné 11. místo. Úspěšně reprezentovala lutínskou základní školu a svým umístěním tak zúročila nejen práci v hodinách chemie, ale také svědomitou domácí přípravu. Z jejího úspěchu se radujeme a přejeme, aby se jí dařilo ve studiu, v blížících se přijímacích zkouškách na školu, kterou si zvolila, a v celém dalším životě.

Lucie Navrátilová, učitelka

Foto: Lucie Navrátilová

Lyžařský kurz není jenom „o lyžování“

V týdnu od 9. února uspořádala škola lyžařský kurz. Dvě třídy „sedmáků“, doplněné žáky z 8. ročníku, se vydaly se svými učiteli na chatu ve Vernířovicích. V krásném prostředí Jeseníků lyžovali, těšili se z výborné kuchyně a samozřejmě také zlobili a – jak sami přiznali žáci 7.B – „dělali blbosti“:

„Počasí nebylo moc pěkné, ale i tak jsme si to užili. Lyžovat jsme jezdili autobusem na svah do vedlejší vesnice. Byli jsme rozděleni do tří skupin – na Zelené, Žluté a Oranžové. Zelení byli ti nejlepší a zdokonaľovali se v carvingu. Žlutí se ještě učili jezdit a postupem času se zlepšovali. Oranžoví byli úplní začátečníci ... Na oběd jsme se vraceli zpátky na chatu a po klidu po obědě zase hurá na svah. Sníh byl odpoledne už rozježděný a těžký a o pády nebyla nouze. Po lyžování jsme měli do večere volno a po večeri vždycky nějaký program ...“

(Elena Šnajderová)

„Na lyžích jsem stál po pěti letech, ale stačily mi tři jízdy, aby mi to zase šlo. Jenže hned v pondělí nastal problém. Nasednu na vlek – a po pár metrech pravá lyže nikde. Utrhla se mi špička od vázání. Ten den jsem dojezdil, ale naštěstí se to stalo asi deset minut před koncem. Pan učitel Jakob potom lyži opravil ...“

(Tadeáš Bajgar)

„Hned první noc polovina kluků málem jela domů. Důvody byly různé – nadměrná hlučnost, „návštěvy“ na cizích pokojích, pobyt jen v trenýrkách na balkoně (kam jsme nesměli), a dokonce neslušné posunky na paní učitelku! Někteří vymýšleli různá „zpestření“ i na svahu – jízdu na vleku na jedné noze, kdo doskočí nejvýš a nejdál nebo „nabere“ největší rychlost ...“

(Jiří Dopita)

„Byla jsem nováček, na lyžích jsem nikdy nestála. Ale lyžovat jsem se naučila a moc mě to bavilo.“

(Sofie Dusíková)

„Lyžařský kurz jsem si moc užil, jen kdyby první tři dny nebyla taková mlha...“

(Jan Beran)

„Na lyžáku to bylo skvělé. Výborné snídaně, obědy a večere – a každý den jsme aspoň tři hodiny lyžovali.“

(Lukáš Valášek)

(carving = sjezdové lyžování na kratších, uprostřed vykrojených lyžích)

Na opuštěné pejsky jsme nezapomněli

*Sbírku pro opuštěné pejsky z útulku Voříšek v Čechách pod Kosířem pořádáme v naší škole každý rok před Vánocemi. Stala se tradicí a na konci loňského roku se konala už **po desáté**.*

Do sbírky se zapojilo 90 žáků a zaměstnanců školy, děti z MŠ a připojili se i občané z Lutína. Do útulku jsme odvezli 93 kg granulí, 56 kusů konzerv, 137 balení pamlsků, 198 kusů kapsiček, 30 balíčků piškotů, 7 kg salámů, 8 paštik, 11 sušených uší a děti z MŠ upekly psí sušenky.

Pro radost jsme pejskům předali 44 hraček, 8 pelíšků, 5 polštářků, 52 dek, 1 obleček, 24 obojků, 3 postrojky, 14 vodítek, 1 náhubek a 20 misek. Dále jsme odvezli 2 balení léčiv, 4 dezinfekce, 5 kg kočkolitu a 10 balení sáčků. Děkujeme všem žákům a jejich rodičům, zaměstnancům školy, dětem ze školky a všem dárcům, kterým není osud pejsků lhostejný. Za rok se opět těšíme.

Jana Vyhnánková, Marcela Lněničková, učitelky

Foto: Marcela Lněničková

Máte rádi pohádky? Já ano. Čím jsem starší, tím víc se k nim obracím. Tím víc je potřebuji. Prostě proto, že dobře dopadnou. V životě člověka je spousta věcí, které se nezdaří. Přejde vážná nemoc, zemře někdo z našich blízkých, potkají nás finanční potíže. Najednou se cítíme být sami a bezmocní. Bezmocní proti osudu. A tu přichází pohádka. I její hrdinové mají problémy. Většinou ještě větší, než jsou ty z našeho světa. „To je hrůza,“ říkáme si, „jak jen se ten princ dostane z čarodějova zámku?“ Jak se později ukáže – nakonec se mu to přece jen podaří. To dává člověku naději, že i on bude mezi těmi šťastnými, kteří nemoc překonají, kterým se podaří dostat se z finančních problémů, kteří...

Pohádky přinášejí do života klid a pohodu. Proto se stále čtou. A čteme je i my ve škole. Nedávno jsme v 6. A četli Exupéryho Malého prince. A ten nejkrásnější úryvek jsme se naučili zpaměti. Vzpomínáte si? „Jsi zodpovědný za svou růži ...“

Z hodiny věnované recitaci máme i spoustu fotografií, které evokují atmosféru, jež v pohádkové hodině zavládla. A o ty se s vámi chceme podělit.

Masky, kostýmy a rekvizity si „herci“ připravili sami, fantazii jsem meze nekladla. „Před tabulí“ se vystřídali všichni

Věra Voňková, učitelka

v letošním školním roce se naše škola zapojila do **matematické soutěže PANGEA**.

Tato celostátní soutěž je určena žákům základních škol a studentům odpovídajících ročníků víceletých gymnázií z celé České republiky. Soutěžící jsou rozděleni do věkových kategorií podle jednotlivých ročníků. Zadání soutěže se zaměřují nejen na klasické matematické úlohy, ale především na rozvoj logického myšlení, schopnosti uvažování a řešení netradičních problémů. Úlohy bývají často zasazeny do zajímavého příběhu či reálného kontextu.

Pro školní rok 2025/2026 byla zvolena témata Vesmír a Finance.

Školní kolo proběhlo v březnu online formou v prostředí naší školy, kde žáci vypracovávali soutěžní úlohy na školních počítačích. Celkem se soutěže zúčastnilo 32 žáků z 5. až 9. ročníku, kteří prokázali své matematické dovednosti i schopnost logického uvažování. **Nejllepších výsledků v jednotlivých kategoriích dosáhli tito žáci:**

5. ročník	Johana Gwozdziewiczová	30 bodů
6. ročník	Jakub Kratochvíl	39 bodů
7. ročník	Jan Beran	32 bodů
8. ročník	Iveta Číhalíková	46 bodů
9. ročník	Jakub Kovář	30 bodů

Všem zúčastněným žákům děkujeme za reprezentaci školy a gratulujeme k dosaženým výsledkům.

Jana Střídová, učitelka

Je důležitější kartáček, nebo pasta? Máme si čistit zuby před snídaní nebo po? Na tyto i mnohé další otázky hledali odpovědi žáci naší školy během zajímavého setkání se studentkami zubního lékařství. Ty k nám zavítaly, aby dětem přiblížily zásady správné dentální hygieny.

Většina žáků si přinesla vlastní zubní kartáček, aby si mohla správnou techniku čištění rovnou vyzkoušet v praxi. Právě technika se ukázala jako klíčová – děti se dozvěděly, že nejde ani tak o délku čištění, ale o to, jakým způsobem zuby čistí.

Během programu si žáci také zopakovali základní znalosti, které už znají z výuky – například anatomii, typy i počty zubů. Nezůstalo však jen u opakování. Děti byly velmi aktivní a kladly otázky, na které by si často netroufla odpovědět ani řada dospělých.

Velký zájem vzbudilo například srovnání rotačních a sonických zubních kartáčků, jejich výhody a nevýhody, nebo vysvětlení, k čemu slouží zubní sprcha a jak postupovat při bělení zubů.

Odpovědi nebyly vždy jednoznačné – a právě to ukázalo, že péče o zuby není „černobílá disciplína“, ale vyžaduje přemýšlení a správné návyky. Přednášející si se všemi dotazy poradily s přehledem a dokázaly si udržet pozornost dětí po celou dobu programu. Setkání tak bylo nejen poučné, ale i zábavné.

Otázkou ale zůstává: Kolik z nově nabytých znalostí si žáci skutečně odnesou ze školních lavic až domů – ke svým umývadlům a zubním kartáčkům? Právě tam se totiž rozhoduje o zdraví jejich chrupu a kráse jejich úsměvu.

Foto: Veronika Kopecká

(aneb Ve stopách kronikáře Kosmase)

Už o prázdninách mě zaujal projekt Národní knihovny České republiky „Kosmas 900“. Nabízel řadu aktivit spojených s devátistým výročím smrti prvního významného českého kronikáře. Jistě si také z hodin českého jazyka vzpomínáte – Kosmas – Chronica Boemorum. Na podzim jsme s žáky šestého ročníku navštívili výstavy uspořádané při této příležitosti v areálu pražského Klementina. Kromě toho jsem „šestáky“ přihlásila do projektu Vytvoř si svou kroniku, kde měli za úkol vytvořit kroniku z jakékoli doby, v níž by vylíčili nejdůležitější události období dlouhého alespoň čtrnáct dnů. Na této kronice jsem pak se žáky 6. A, kde učím český jazyk, pracovala. Pro zpracování jsem jim vybrala prvních čtrnáct dní tohoto školního roku. Toto období se mi zdálo být pro ně výhodné, protože znamenalo v jejich školním životě významnou změnu – přešli na druhý stupeň základní školy.

Protože projekt zahrnoval i požadavky výtvarného charakteru, požádala jsem o spolupráci Mgr. Danu Pfeffrovou, která v 6. třídě vyučuje výtvarnou výchovu. V době její pracovní neschopnosti ji pak zastoupila Mgr. Eva Valášková. No – a pak jsme pracovali, pracovali a pracovali. A na začátku nového kalendářního roku přišla radostná zpráva. **Naše kronika se ocitla mezi hodnocenými na 4. místě a získala zvláštní ocenění nakladatelství Argo za ilustraci.**

Kroniky, které byly v rámci projektu vytvořeny, byly digitalizovány a jsou k nahlédnutí na internetových stránkách projektu. Kromě toho Národní knihovna uspořádala v areálu Klementina (v místech, kde se konala část výstavy v rámci projektu Kosmas 900 – jaká čest!) jejich výstavu. A tak jsme jeli v pátek 20. února do Prahy podruhé. Prohlédnout si „konkurenci“. Při té příležitosti jsme navštívili ještě Muzeum pražských strašidel a pověstí a absolvovali v nové budově Národního muzea jeden z výukových programů vázaných k výstavě o Eduardu Štorchovi. A zážitky? Ty samozřejmě také nemohly chybět.

Takhle vypráví o pobytu v Praze Honza Navrátil:

„Na konci minulého týdne jsme jeli do Prahy. Moc jsme se na výlet těšili, protože nás tam čekala naše kronika, která byla vystavená v Národní knihovně. Kromě naší jich tam bylo ještě několik z jiných škol. Všechny byly něčím zajímavé. Byli jsme také v Muzeu strašidel a poslechli si pověsti o Praze. Byly tam strašidelné bytosti a poháry s „duchy“.

Moc se mi líbila také kupole Národního muzea a krásné výhledy z ní – v dálce Pražský hrad, Národní divadlo a hlavně „Václavák“. Pořídil jsem krásné fotky.

Po dobrém obědě jsme se vydali do podzemního tunelu. Pouštěli tam video z pradávných dob. Také jsme byli na Karlově mostě a svezli se metrem. Moc se mi líbila i cesta vlakem.“

Věra Voňková, učitelka

foto: Jana Vyhnaníková

Navštívili jsme naše severní sousedy

Pohled do temné minulosti

Události posledních let v Evropě i ve vzdálenějším světě nám denně připomínají, že zlo je tu stále a není dobré zapomínat. Tradiční akce – návštěva koncentračního tábora v polské Osvětimi – se uskutečnila na konci února. Zúčastnili se jí žáci 8. a 9. ročníku a z jejich slov je znát, že v nich zanechala hluboké zážitky:

„V koncentračním táboře Osvětim mě zaujalo několik věcí. Když jsme se dostali dovnitř, všiml jsem si mnoha lidí různých národností. To ukazovalo, že druhá světová válka doopravdy postihla celý svět... Zajímavé je, že v táboře stojí stále původní stromy. Kdyby uměly mluvit, co by asi vyprávěly?“ (Marek Nejedlý, 9. B)

„V Osvětimi se mě nejvíc dotkly příběhy o malých dětech, které nemohly pracovat, a proto je usmrtili hned po příjezdu... Ženy v táboře se měly ještě hůř než muži. Mnohé zemřely na pokousání krysami, protože neměly takovou sílu jako muži, kteří dokázali krysy zabít.“ (Lenka Crhová, 9. A)

„Boudy, ve kterých vězni spali, vypadaly jako stáje. Navíc na jedné posteli leželo osm lidí namačkaných na sobě. Šířily se nemoci a blechy.“ (Julie Hacarová, 9. B)

Mě také nejvíce zaujaly osobní příběhy různých vězňů. Třeba příběh katolického kněze, který se obětoval za jiného vězně. Nebo příběh o čtrnáctiletém chlapci. Když přijel do Osvětimi, postarší vězeň se ho zeptal: „Chlapče, kolik je ti let?“ „Čtrnáct.“ „Ne, máš šestnáct,“ odpověděl starší muž. Chlapec to na jeho radu všude říkal a tím si zachránil život. Všechny děti do čtrnácti let nacisté posílali do plynové komory.“ (Martin Švarc, 9. B)

„Osvětim... jsem ráda, že žiju, kde žiju. Nedokážu si představit, co to bylo za horor, peklo... bolest. Nejvíce mě zasáhly fotografie židovských rodin před válkou a také informace o tom, co všechno byly matky schopné udělat, aby zachránily své děti. Přitom jsem si uvědomila, jak neskutečně šťastná jsem, že mám rodinu celou a zdravou. Protože kdyby se historie opakovala, právě mou rodinu by to zasáhlo nejvíce. To se nesmí stát.“ (Theodora Špičková, 9. A)

„Závěrem můžu o této exkurzi říct, že všichni, kdo jsme se tam podívali, můžeme být rádi, že jsme se mohli vrátit.“ (Simona Vrzalová, 9. A)“

Foto: Tereza Kolesárová a Eva Valášková

Zpátky do současnosti

Exkurze do Polska samozřejmě nepatřila jen smutné minulosti. Žáci navštívili také solné doly Wieliczka – Bochnia a tam už to bylo úplně jiné – poučné, ale hlavně dobrodružné, napínavé a plné veselých příhod a zážitků.

„Exkurze v solných dolech začala jízdou v malém výtahu, kterým jsme sjeli dvě stě metrů pod povrch. Kousek jsme popošli a pak nastala nejlepší část exkurze - půlkilometrová jízda důlním vláčkem. Pak nás video a průvodce „vrátili v čase“. Po seznámení s historií dolu jsme šli do koňských stájí, protože v Bochnie tahali sůl na povrch s pomocí speciálního mechanismu právě koně... O přestávce jsme sjeli skluzavkou do podzemní tělocvičny. I když jsme byli nějakých dvě stě metrů pod povrchem, tělocvična byla lepší než naše a aspoň o polovinu větší. Na zpáteční cestě jsme se ještě zastavili v kapli svaté Kingy, která je jedinou kaplí na světě, přes níž vedou koleje. Pak nás výtah opět vyvezl nahoru.“ (Ondřej Bajgar, 9. B)

Zážitky žáků uspořádala Věra Voňková, učitelka.

„Kterak král kočku kupoval“ v 6. A

„Kdybych vám přinesla zvíře, které má oči smaragdové, a přece mu je nikdo neukradne, vousy takovéhle, a přece to není mužský, kožich jiskrný, a přece mu neshoří, nožičky hedvábné, a přece si je nikdy neprochodí, a v kapsičkách šestnáct nožů, a přece si masa nenakrájí, že byste už ani nezaplakala?“ ptá se v pohádce Karla Čapka babička malé princezny. My v šesté A se tak ptáme už týden. A báječně si to užíváme. Že nevíte, o jakém zvířeti mluvíme? Tak se podívejte na fotografie přednášejících – mimochodem moc jim to sluší – a budete mít jasno hned.

Věra Voňková, učitelka

Foto: Tereza Vařeková

Hurá za velikonočním zajíčkem!

Příroda se začíná pomalu zelenat a probouzí se ze zimního spánku, na zahradách kvetou první jarní květiny, ráno opět slyšíme ptačí zpěv - tak se nám připomíná příchod jara a oslava křesťanských svátků - Velikonoc.

Tradiční akcí před velikonočními svátky na prvním stupni bývá „Velikonoční zajíček“. Letošní organizace se ujali žáci pátých tříd za podpory svých třídních učitelek a asistentek pedagoga. Jednotlivé aktivity nejen vymysleli a vytvořili, ale zároveň jimi mladší žáky z nižších ročníků také provedli. Za sladkou odměnou bylo potřeba projít okruh se stanovišti, na kterých děti plnily úkoly: zahrály si pexeso s velikonoční tematikou, vyzkoušely si poznávačku jarních květín, v Kimově hře zase ověřily svou paměť, protáhly tělo ve hře na kvočnu nebo hledaly rozkutálená vejíčka. Posledním úkolem bylo chytání velikonočního zajíčka, který děti přivedl k zasloužené čokoládové odměně.

I přes chladné počasí jsme si dopoledne užili a naladili se tak na sváteční velikonoční čas. Za spolupráci všem děkují organizátorky akce – třídní učitelky 5. A a 5. B.

Foto: Radka Galliková

Osmáci“ připravili aprílový „Den opaku“

Zábavný aprílový den přichystala třída 8.B pro své spolužáky z druhého stupně a učitele. Účast byla velmi bohatá, žáci se nebáli ukázat svou kuráž a udělat si ze sebe legraci. Hoši se převlékli za dívky a dívky za chlapce, stejně tak učitelé.

Den začal společnou snídaní ve třídách. Každý mohl přinést něco dobrého a rozdělit se s ostatními. Poté následovalo shromáždění v aule, kde byly vylosovány úkoly, které měla každá třída v časovém limitu 45 minut splnit. Sedmá A měla za úkol jít za náhodnými chodci a zeptat se anglicky, kde je BILLA. Osmá B měla jít do BILLY, půjčit si přístroj na vytírání a vytřít v prodejně podlahu.

Většina úkolů se třídám vydařila. Po jejich splnění následovalo představení kostýmů a nástup učitelů. Ti se měli „odvázat“ a zatancovat na písničku. Porota vyhodnotila jako nejlepší paní učitelku Střídovou.

„Den opaku“ ukončila malá diskotéka v aule. I přes pár improvizací se povedl a žáci i učitelé byli spokojeni.

Žáci 8. B

Foto: žáci 8. B

Proběhl druhý ročník Crane Tech Game

Po loňském prvním ročníku soutěže, pořádané firmou John Crane Czech ve spolupráci se Sigmundovou SŠS a lutínskou základní školou pro žáky osmého ročníku, proběhl druhý ročník ve dnech 14. a 17. dubna. Utkali se v něm žáci osmých tříd ze základních škol Lutín, Těšetice, Slatinice, Hněvotín a Senice na Hané.

V prvním kole konaném 14. dubna v aule ZŠ Lutín plnili soutěžící na celkem deseti stanovištích úkoly různého typu - šroubovali, skládali, snažili se zorientovat ve výkresové dokumentaci, ověřili si svou prostorovou představivost, testovali svou schopnost přemýšlet, pracovat s informacemi a spolupracovat.... Někde hrál svou roli čas, někde správná odpověď. Nechyběla ani „chill zóna“ s občerstvením.

V průběhu dopoledne probíhala také soutěž v udržení rovnováhy na balanční podložce. S naprostým přehledem **vyhrál Filip Merta**, který musel z důvodu nedostatku dalšího času z podložky seskočit po 37 minutách.

V prvním kole soutěžilo osm družstev, nejlepší dvě družstva pak postoupila do finále - tým ZŠ Slatinice na prvním místě, na druhém místě tým ZŠ Lutín ve složení Lukáš Kaprál, Filip Merta, Samuel Stratil a Adam Zdrálek..

Ve finále, které proběhlo v prostorách firmy John Crane Czech v Lutíně 17. dubna, už soutěžilo všech osm postupujících žáků proti sobě, každý sám za sebe. Žáci naší školy obsadili 2., 3., 4. a 8. místo. **Na druhé příčce se umístil Filip Merta, Samuel Stratil obsadil místo třetí.**

Všichni soutěžící ukázali velké nasazení a zápal, s jakými se do připravených úkolů pustili. Vítězové soutěže předvedli skvělé výkony a odnesli si zasloužené věcné ceny.

Toto nahlédnutí do světa strojařiny bylo zajímavým zpestřením a snad i motivací pro výběr budoucího studia a povolání.

Hana Beranová, učitelka

Foto: Hana Beranová

6. A – náš příběh pokračuje

V minulém čísle jsem informovala čtenáře Zpravodaje o úspěchu dětí ze třídy 6. A v projektu Vytvoř si svou kroniku. Že vyhráli cenu nakladatelství Argo. A že se díky tomu dostali zdarma na veletrh Svět knihy, kde absolvovali tvořivý workshop se spisovatelkou Veronikou Valentovou. Kromě toho samozřejmě zažili ještě spoustu dalších zajímavých věcí. Ostatně – jako obvykle – to nejlépe řeknou sami:

„Ve čtvrtek 14. května ráno jsme vyjeli do Prahy. Tam paní učitelka rozhodla, že už jsme „zkušení Pražáci“ a že výlet povedeme my sami. Určili jsme si dva „vůdce“ a vyrazili na metro. Dopravili jsme se na zastávku Holešovice, tam nasedli na tramvaj a jeli nejdříve na výstavu mořského světa. Byli zde žraloci, sumci a mnoho dalších úchvatných ryb. Uprostřed se nacházelo velikánské akvárium, které bylo v něčem speciální: mohli jsme v něm ryby krmit. Koupili jsme krmení a užívali si. Měli jsme s Tomem docela obavy, aby nám s krmením některá ryba „neuťafla“ taky prst.“ (Jiří Sedláček, 6. A)

„Filip mi říkal, že na něho zamával krab. Nevím, jak je to možné, ale je to každopádně pěkně „hustý“, aby ti zamával krab!... Z podvodního světa jsme šli do sálu Pavla Šruta, kde byla beseda s Galinou Miklínovou, ilustrátorkou jeho knihy Lichožrouti. Ta paní nám dala knihu se svými ilustracemi. Byla to kniha Babky v Mexiku. Ilustrace byly hezké na pohled a zároveň legrační.“

(Doroteja Stamenkovikj, 6.

hlavně když jsme si to pak navzájem četli.“ (Jiří Sedláček, 6. A)

„Po workshopu jsme si prohlíželi výstavu Svět knihy. Byly tam obchůdky s knihami a dalšími věcmi. Na jednom obchůdku byl nápis Národní knihovna. Paní se nás zeptala, jestli jsme výherci té kroniky. No jasně, že jsme výherci! U obchůdku byl stoleček a tam jsme si mohli natisknout zprávu na pohlednice. Paní učitelka se mě zeptala, jestli napíšu památeční nápis pro nás pro všechny. Souhlasila jsem a pustila se do práce. Hledání písmenek bylo trochu zdlouhavé, ale zvládla jsem to. Nápis zněl: *Dne 14. května navštívila 6. A Národní knihovnu na Světě knihy.* A za tuto práci jsem dostala svou první „zdarma věc“, a bylo to tričko! Bylo sice trochu velké, ale měla jsem z něj radost.“ (Doroteja Stamenkovikj, 6. A)

„Pak jsme se už jen prošli po venkovní výstavě, kde jsme se vyfotografovali s maskoty, jako byli třeba Bob a Bobek nebo Večerníček. Potkali jsme také některé známé osobnosti, třeba komika Lukáše Pavláška nebo herce Pavla Kříže. Pak jsme se svezli metrem zpět na hlavní nádraží. Vlak měl dvacet pět minut zpoždění, a tak jsme dostali zmrzlinu. Cestu vlakem jsem prospal, takže úplně nevím, jak probíhala. Každopádně výlet jsme si moc užili a těšíme se na nějaký další.“ (Jiří Sedláček, 6. A)

„Byl to skvělý zážitek a jela bych tam klidně ještě tisíckrát. Moc jsem si to užila.“

(Ema Žilková, 6. A)

Ano, všichni jsme si užívali a radovali se. Bylo to opravdu bezstarostné odpoledne. Zaslouhou paní spisovatelky jsme se cítili skvěle a byli jsme pyšní na to, co jsme dokázali. Byla totiž laskavá a empatická a ovládala umění chválit. Na každém výkonu našla něco chvályhodného a to bylo velmi příjemné. Kéž bychom ji v našem běžném uspěchaném životě dokázali napodobit. I proto nás velmi zaskočila zpráva, která se ani ne týden po našem návratu objevila na Facebooku. Hovořila o náhlé a nečekané smrti talentované spisovatelky. Je nám velmi líto, že Veronika Valentová už nikdy další pokračování svých příběhů nenapíše.

Věra Voňková, učitelka

Foto: Zdena Křikavová, nakladatelství Argo

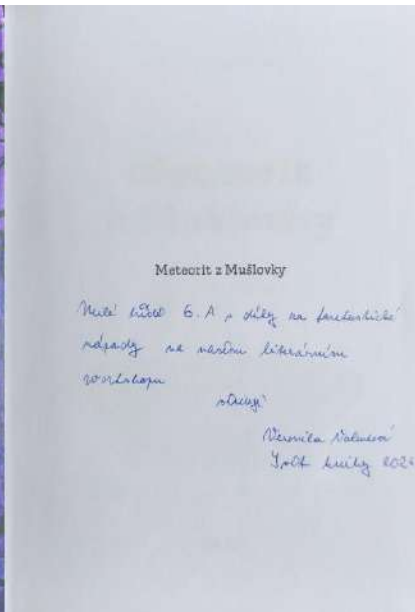
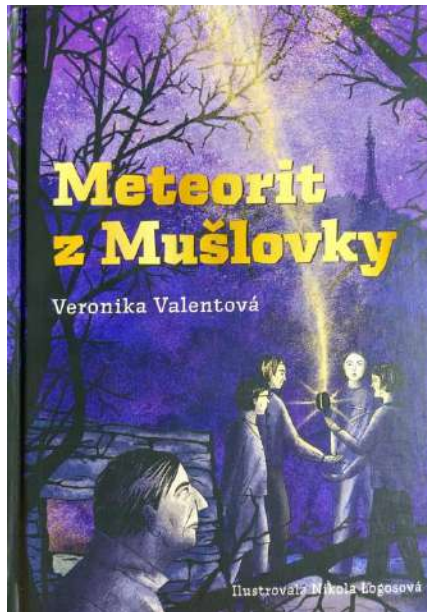

foto: Petr Voňka

Foto: Lucie Kočí

Už od začátku školního roku jsem se pokoušela zorganizovat historickou exkurzi pro žáky sedmého ročníku. Připravila jsem několik návrhů, ale vinou nepříznivých okolností se ani jeden z nich nepodařilo realizovat. Až na konci roku přišel úspěch. Pojedeme na Cimburk a do archeoskanzenu v Modré. Všechno jsem domluvila. A v úterý 2. června jsme vyjeli. V duši mi stále dřímaly drobné pochybnosti. Ten trapas, až nevyšplhám ke hradu! Co když bude pršet? Co když jsem chybovala v časovém rozvržení?

Naštěstí se mé obavy ukázaly jako liché. Obloha byla bez jediného mráčku a všechno klapalo. Klid a pohoda. A spousta zajímavých informací. Zdá se, že i sedmáci byli podobného názoru. Ostatně – přečtěte si, co napsali.

„V úterý 2. června jsme byli na exkurzi na hradě Cimburk a v archeoskanzenu v Modré. Cestou na hrad jsem si myslel, že nás čeká velký kopec (hrady přece na kopci bývají), ale nakonec to ani tak zlé nebylo. Prohlídka byla zajímavá, výklad paní průvodkyně také. Dověděli jsme se, jak byl hrad postaven, jak se na něm žilo v dobách dobrých i zlých a k čemu sloužil, když lidem hrozilo nebezpečí. Zjistili jsme, co je bašta a parkán a kde byl nalezen poklad ...“ (*Tadeáš Bajgar, 7. B*)

„Prohlídka hradu mě zaujala. A největší zajímavost? Pod záchodem se našel poklad!“
(*David Ščudla, 7. B*)

„Byli jsme také ve sklepení a tam ležela velká a těžká železná koule, kterou ve středověku pověsili na nohu vězni, aby nemohl utéct.“ (*Ivan Kostromin, 7. A*)

„V archeoskanzenu v Modré mě paní průvodkyně „povýšila“ na velkomoravského knížete, a tak jsem vodil naši skupinu – nejdřív do kovárny, potom do keramické dílny, do pekárny, na věž a nakonec do klenotnice.“ (*Damián Ulrich, 7. B*)

„Ve skanzenu se mi nejvíc líbila zvířátka – kozy, slepice, kohout i kachny. Nejroztomilejší byla malá sovička. V klenotnici se mi líbily náramky z drahocenných kamínků a jiné šperky. Nejvíce mě zaujaly staré vyryté texty.“
(*Sofie Dusíková, 7. B*)

„V klenotnici nám pan průvodce řekl, že dříve byly ženy třeba už ve třiceti babičkami.“
(*Tobiáš Voltner, 7. B*)

„Když jsme vycházeli z areálu, přiběhla paní průvodkyně, abychom jí pomohli chytit uprchlé kozy. Neváhali jsme – a povedlo se nám to! Exkurze se mi moc líbila.“ (*Jiří Dopita, 7. B*)

Z prací žáků vybrala a sestavila Věra Voňková

Foto: Hana Beranová, Radka Chytilová, Lenka Báťková

Soutěžili jsme o Pohár rozhlasu

Ani letos nechyběli naši žáci na tradičních atletických závodech Pohár rozhlasu. Okresní kolo se uskutečnilo ve dnech 19. a 20. května na atletickém stadionu v Olomouci, kde se utkala družstva škol z celého okresu. Ve dvou dnech změřili svou sportovní zdatnost mladší a starší žáci a žákyně.

soutěžní den patřil mladším kategoriím. Mladší žáci a mladší žákyně poměřili své síly v běhu na 60 metrů, skoku dalekém, skoku vysokém, hodu kriketovým míčkem, vytrvalostním běhu a štafetě 4 × 60 metrů. **Naši mladší žáci předvedli velmi kvalitní výkony a vybojovali výborné 2. místo.** Mladší žákyně obsadily 9. místo. O den později přišla na řadu družstva starších žáků a starších žákyň. Soutěžilo se v běhu na 60 metrů, skoku dalekém, skoku vysokém, vrhu koulí, vytrvalostním běhu a štafetě 4 × 60 metrů. Starší žáci skončili na 7. místě a starší žákyně vybojovaly 6. místo. Všichni reprezentanti školy předvedli bojovné výkony a zaslouží si pochvalu za svou snahu.

Největšího úspěchu dosáhlo **družstvo mladších žáků, které si druhým místem zajistilo postup do krajského kola.** Naši kluci navázali na výborné výsledky z okresního kola a obsadili velmi pěkné 5. místo. Během celého krajského kola předvedli obrovské nasazení a bojovali o každou vteřinu i každý centimetr. Od medailového umístění je dělilo pouhých 62 bodů, což je v celkovém bodovém součtu všech disciplín velmi málo. Všem závodníkům děkujeme za vzornou reprezentaci školy, bojovnost a sportovní nasazení.

Michaela Gieselová, učitelka

Foto: Michaela Gieslová

Odvedly skvělou práci aneb Stříbrná pohádka z Hradce Králové

Do Hradce Králové, kde se ve dnech 2. – 3. června konalo republikové finále ve florbalu mladších dívek, vyrazila naše děvčata z druhého stupně ZŠ. Už samotná účast mezi osmi nejlepšími týmy republiky byla velkým úspěchem. Jak se ale ukázalo, holky přijely nejen reprezentovat, ale také pořádně zamíchat pořadím.

Původně nás mělo odjet deset. Jenže život občas umí připravit nečekané zvraty, a tak se jedna z hráček těsně před odjezdem zranila. Místo florbalky tedy sbalila hlavně dobrou náladu a ujala se role nejhlasitější fanyanky. A nutno říct, že i v této disciplíně podávala výkony hodné republikového finále.

Úterý? To bylo jednoduše naše. Děvčata létala po hřišti, bojovala o každý míček a sbírala jedno vítězství za druhým. Trenéři postupně přestávali počítat góly a začínali počítat „infarktové momenty“. Atmosféra v týmu byla ale skvělá a bylo vidět, že holky nehrají jen jedna vedle druhé, ale hlavně jedna pro druhou.

Středeční ráno přineslo klíčový zápas o postup do finále. Zatímco většina diváků hledala teprve místo na tribuně, naše děvčata už nechávala na hřišti úplně všechno. A vyplatilo se. Další vítězství znamenalo jediné – FINÁLE! Finálový zápas byl přesně takový, jaký má být. Napětí, emoce, bojovnost a nervy až do poslední sekundy. Holky nastoupily s obrovským odhodláním a dlouho se snažily získat vysněné první místo. Jenže sport někdy píše opravdu dramatické scénáře – vyrovnaly pouhých 11 sekund před koncem utkání.

A tak přišly nájezdy. Chvilé, kdy trenéři stárnou o několik let během pár minut a fanoušci zapomínají dýchat. Našim děvčatům už bohužel docházely síly (a taky jim chybělo maličko toho štěstí) a tak **nakonec vybojovaly nádherné 2. místo**. Obrovskou oporou byla po celý turnaj brankářka Natálka. Co pochytila v bráně, nad tím občas zůstával rozum stát.

Po závěrečném hvizdu se nejdřív objevily slzičky a smutek, protože zlato bylo opravdu blízko. Jenže velmi rychle převládla radost, hrdost a úsměvy. A právem.

Celý turnaj se nesl ve skvělé atmosféře – nejen na hřišti, ale i mimo ně. Společné chvíle, podpora, smích i zážitky budou pro všechny určitě stejně cenné jako stříbrné medaile.

Tereza Vařeková, asistentka pedagoga

Horní řada zleva: Nicol Polýnková, Adéla Vařeková, Barbora Čejková, Barbora Plocková, Zuzana Logrová, Silvie Navrátilová, Jan Chmelář.
Spodní řada zleva: Beata Berkyová, Natálie Migalová (brankářka), Iveta Číhalíková, Elena Šnajderová.

Foto: Tereza Vařeková

Naše děvčata v soutěži ČEPS CUP

Nemůžeme opomenout velmi pěkný výsledek z florbalové soutěže ČEPS CUP, kde se dívky z prvního stupně probíjaly také do republikového finále. Některé z nich obhájily bronzové medaile z loňského roku. Letos se nám úplně nepodařil vstup do turnaje a v konkurenci 16 týmů se nám do finále A nepodařilo probíjovat. Ve skupině o deváté až šestnácté místo už holky nezaváhaly a odvezly si celkové 9. místo. V této kategorii nás reprezentovaly Anna Novotná, Daniela Logrová, Eliška Stratilová, Barbora Nováková, Valentýna Spurná, Eliška Mazalová, Alexandra Znojilová, Dominika Dlouhá a Markéta Nedělová.

Na závěr můžeme napsat, že jsme se v posledních dvou letech zúčastnili **čtyř republikových finále** a dovezli jsme do Lutína **tříkrát medaile**. Jednou zlaté, jednou stříbrné a jednou bronzové.

Za podporu děkujeme obci Lutín a rodičům.

Jan Chmelář, učitel a trenér

foto: Jan Chmelář

Ohlédnutí za školním rokem 2025/2026

Školní rok 2025/2026 je za námi a s jeho koncem nastal čas krátce se ohlédnout za uplynulými deseti měsíci. Byl to rok naplněný nejen každodenní výukou, ale také soutěžemi, sportovními úspěchy, projekty, společnými akcemi a řadou příležitostí, při nichž naši žáci mohli ukázat své znalosti, dovednosti, talent i schopnost spolupracovat.

Rok v číslech

Na konci školního roku bylo klasifikováno celkem **336 žáků**, z nichž **244 prospělo s vyznamenáním a 92 prospělo**. Velkou radost nám dělá také skutečnost, že během roku bylo uděleno **160 pochval třídního učitele a 70 pochval ředitelky školy**. Třináct nejúspěšnějších žáků devátého ročníku bylo navíc oceněno starostou obce.

K životu školy samozřejmě patří nejen úspěchy, ale také situace, které je třeba řešit. V průběhu roku jsme se věnovali i kázeňským problémům a porušování školního řádu. Upřímně nás těší, že počet udělených pochval výrazně převyšuje počet kázeňských opatření.

Naši žáci se během roku zapojili do celé řady vědomostních soutěží – Matematický a Přírodovědný klokan, Pythagoriáda, Biologická olympiáda, Bobřík informatiky, Crane Tech Game a mnoha dalších. Velkou kapitolu školního roku tvořil sport – atletické závody, fotbal, florbal, orientační běh a další. Žáci dosahují velmi krásných výsledků, mnohdy až na republikové úrovni. Nejde však pouze o výsledky, které se dají měřit body nebo stopkami. Stejně důležité jsou chvíle, kdy se žákovi podaří překonat vlastní nejistotu, zlepšit se v předmětu, který mu dříve dělal problémy, pomoci spolužákovi nebo se naučit přijmout odpovědnost za své jednání. Právě v tom spočívá jedna z nejdůležitějších rolí školy.

Školní rok 2025/2026 přinesl mnoho práce, ale také mnoho důvodů k radosti. A věřím, že podobně tomu bude také v tom nadcházejícím roce.

* * *

Do školních lavic usedlo **ve školním roce 2026/2027 322 žáků**, z toho 28 prvňáčků. Žáci budou pracovat celkem v 18 třídách, vždy ve dvou „paralelkách“ v ročníku.

Do nového školního roku přejeme všem žákům hodně úspěchů, radosti z poznávání, dobré kamarády a chuť překonávat nové výzvy. Učitelům a zaměstnancům školy přejeme dostatek energie, trpělivosti a spokojenosti v jejich práci a rodičům mnoho radosti z úspěchů jejich dětí. **Ať je školní rok 2026/2027 pro nás všechny klidný, úspěšný a plný příjemných společných zážitků.**

Zároveň bych ráda poděkovala všem, kdo naši školu podporují - našemu zřizovateli Obci Lutín, Spolku rodičů a přátel školy a také Sboru pro občanské záležitosti při Obci Lutín.

Děkujeme také rodičům za jejich důvěru, podporu a spolupráci se školou.

Předškoláci, pozor!

V tomto školním roce připravujeme pro vás, **předškoláky** z Lutína, Třebčína a okolních obcí, **pravidelná setkání v naší škole**. Pomůžeme vám seznámit se s novým prostředím, učiteli i tím, co vás bude po prázdninách ve škole čekat. Hravou formou si vyzkoušíte různé aktivity, poznáte prostředí školy a postupně si budete zvykat na roli školáka. Cílem těchto setkání je, aby byl přechod z mateřské školy do první třídy co nejklidnější, přirozený a bez obav. Chceme, aby se děti do školy těšily a v září přicházely do prostředí, které už pro ně nebude úplně neznámé.

Lenka Soušková, ředitelka školy

Závěr školního roku ve dvoře základní školy.

Foto: Veronika Kopecká

„Osmáci“ poznávali svět moderních technologií

Zajímavé exkurze s návštěvou společnosti Edwards v Lutíně a dílen Sigmundovy SŠS se žáci osmého ročníku zúčastnili ve čtvrtek 11. června.

První část programu patřila návštěvě společnosti Edwards, která je světovým lídrem v oblasti vakuových technologií. Zaměstnanci firmy provedli naše žáky výrobním provozem a představili jim svou práci i možnosti odborné praxe. Žáci se dozvěděli, čím se společnost zabývá a jak důležitou roli hraje její výroby v moderním průmyslu.

Firma Edwards vyrábí především vakuové vývěvy a další zařízení pro vytváření a řízení vakua.

Žáci si během exkurze mohli udělat představu o fungování moderní strojírenské firmy, seznámili se s různými profesemi a získali cenný pohled na možnosti svého budoucího uplatnění.

Druhá část exkurze pokračovala v dílnách Sigmundovy SŠS. Zde se našim osmákům věnovali mistři odborného výcviku společně se žáky 1. ročníku. Přiblížili jim chod dílen, používané technologie i jednotlivé obory, které škola nabízí.

Největší zájem vzbudily praktické ukázky. Žáci si mohli sami vyzkoušet práci na soustruhu, kde si vyrobili vlastní figurku. Dále si vyzkoušeli odlévání cínových odlitků a práci s laserem. Díky tomu měli možnost nahlédnout do světa technických profesí nejen teoreticky, ale i prakticky. Celý den byl pro účastníky exkurze velmi přínosný. Získali nové zkušenosti, poznali moderní technologie a řemeslné dovednosti a odcházeli plní nadšení, nových zážitků i inspirace pro své další studijní a profesní rozhodování.

Děkujeme zástupcům společnosti Edwards i učitelům a žákům Sigmundovy SŠS za ochotu, vstřícnost a čas, který našim žákům věnovali.

Tereza V

Svět techniky teoreticky i prakticky.

Foto: FB Sigmundovy střední školy.

To byl extra výlet!

Třídy 1.A a 1.B měly letos možnost absolvovat dokonce dva školní výlety. Žáci byli rozhodně **velmi hodní**. :) Naše škola má dobré, letité vztahy s ekocentrem Rychta Krásensko a účastníme se projektu OP-JAK financovaného EU, který nám na výlet finančně přispěl.

Vypravili jsme se tedy... a jak nám bylo doporučeno, vybaveni oblečením, které se může ušpinit, kvalitní obuví do skalnatého terénu a dokonce baterkami. Tyto požadavky mírně zneklidnily pedagogický dozor. Představa čtyřiceti dosti živých prvňáků ve skalách nebo dokonce v jeskyních, kde je třeba svítit baterkami, nám před výletem nedala příliš spát. Čekala nás prohlídka jeskynního systému Rudické propadání, prolézání malých jeskyní (nejméně pět kilometrů, které jsme ušli kopcovitým terénem) a nakonec návštěva nádherného lomu Seč, který svým zbarvením připomíná Duhové hory na jihu Islandu.

Nikdo si ale nestěžoval, že ho bolí nohy, nikdo se ani nepídil po suvenýrech či obchodech.

Děti pohltila příroda i téměř adrenalinové zážitky. Dokonce se všichni účastníci v nádherné vodě lomu Seč vykouпали, tedy jenom „pokolenáá“. Pro nás dospělé byl tento výlet hodně o rozhodnutích co povolit. Chcete poskytnout krásné zážitky, dopřát dětem dobrodružství...a vlastně to není problém, pokud se děti umějí ukáznit a jsou svými rodiči vedené k sebekontrolě a respektování pokynů.

Krásný, nezapomenutelný výlet to byl! Pro všechny, kdo tuto oblast vzdálenou padesát kilometrů od Lutína neznají, báječný tip na výpravu. Rudické propadání, rudický větrný mlýn, lom Seč. A vrátili jsme se šťastně všichni.

Leona Čotková a kolegové, učitelé

Foto: Leona Čotková

Foto: Leona Čotková

Slavností Slabikáře jsme ukončili první rok ve škole

*Konec školního roku patří na naší škole už tradičně také **Slavnosti Slabikáře**. Ani letos tomu nebylo jinak. V posledních červnových týdnech se v aule školy postupně představili naši prvňáčci – nejprve děti z 1. B a o týden později také z 1. A.*

Děti si pro své nejbližší připravily krásné vystoupení plné písniček, básniček a tanečků. Ukázaly rodičům, prarodičům, sourozencům a dalším členům rodiny, co všechno se během svého prvního roku ve škole naučily, a odměnou jim byl pořádný potlesk.

Po vystoupení čekala na děti slavnostní chvíle, kdy jim paní ředitelka předala medaile za úspěšné zvládnutí první třídy. Rodiče pak svým dětem předali knihu jako krásnou vzpomínku na jejich první školní rok.

Slavnost Slabikáře byla příjemným a veselým zakončením prvního roku ve škole. Prvňáčci si zaslouží velkou pochvalu - zvládli svůj první školní rok a teď už mohou vykročit vstříc dalšímu vzdělávání.

Veronika Kopecká, Leona Čotková, třídní učitelky

Foto : 1. A

Foto :1. B

Zúčastnili jsme se literární soutěže

Na jaře jsem zapojila své žáky do literární čtenářské soutěže „Rosteme s knihou“, vyhlášené v březnu v Praze. Na „stupních vítězů“ jsme se sice neumístili, ale v tématu „Osobnost evropských dějin v mém příběhu“ (jednom z několika zadaných) se nám moc líbil příběh Jirky Sedláčka z tehdy šestého, dnes už sedmého ročníku. Posudte sami!

Vzácné setkání. Jednou odpoledne jsem šel se svou fenkou Amy na pravidelnou procházku do lesa. Máme to jen kousek a znám tam každou lesní cestičku. V lese jsem si vybral krásnou mýtinu, usadil se na suchý pařez a přemýšlel o tom, co se mi předchozí noc zdálo: Ocitl jsem se v Bruselu v roce 1954. Nervózně jsem postával na startovací čáře maratonu. Na dresu jsem měl své oblíbené číslo „7“, které mi vždy přineslo štěstí. Ozval se výstřel startovací pistole a závodníci vyrazili. Běželi jsme městskými parky i přeplněnými ulicemi. Potom přes Grand Place. Když už jsem nemohl dál, promluvil na mě nějaký chlapík: „*Dýchej pravidelně, mladíku, a zkus běžet pro radost, ne s tím, že musíš zvítězit.*“ Měl smutný výraz ve tváři, běžel ztěžka, ale přitom rychle. Když mě předbíhal, podíval jsem se na jeho dres. Stálo tam jméno „Emil Zátopek“. Poslední kilometry byly k nevydržení. Někteří závodníci to vzdali. Vtom jsem v dáli uviděl cílovou rovinku. Bolest i nervozita opadly. Najednou jsem věděl, že to dokážu. Nebyl jsem první ani poslední, ale byl jsem v cíli. Šťastný, že jsem to dokázal. Diváci byli úžasní – počkali i na poslední opozdilce a stále fandili. Nakonec proběhlo vyhlášení vítězů a já ho opět uviděl. Už neměl ten utrápený výraz, usmíval se stejně jako já. Stál na „bedně vítězů“ a všichni mu blahopřáli. **Emil Zátopek zvítězil!** Byl jsem šťastný! Škoda, že to byl jen sen. Zatím. Protože teď udělám vše pro to, aby se stal skutečností.

(Jiří Sedláček, 6.A)

Věra Voňková, učitelka

Jaroslav SEIFERT: Píseň

Bílým šátkem mává,
kdo se loučí,
každého dne se něco končí,
něco překrásného se končí.

Poštovní holub křídly o vzduch bije,
vraceje se domů,
s nadějí i bez naděje
věčně se vracíme domů.

Setři si slzy
a usměj se uplakanýma očima,
každého dne se něco počíná,
něco překrásného se počíná.

sbírka Poštovní holub

